

FM12/132.1
26. marts 2014
Naaja H. Nathanielsen

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxxx om ændring af inatsisartutlov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (råstofloven)

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

Inuit Ataqatigiit er enige med Naalakkersuisut i behovet for at beskrive høringsprocesserne bedre, men mener at der bør ske gennemgribende ændringer før lovforslaget kan godkendes. Forslaget henvises derfor til behandling i xxx udvalget.

For det første bør det overvejes om der ikke er behov for en helt separat lov, der handler om høringer og borgerinddragelse. Det er ikke nok at beskrive dette på råstofområdet, det bør også gælde for andre store projekter der vil påvirke vores samfund og miljø. Udvalget bedes overveje dette.

Inuit Ataqatigiit er meget enige med Naalakkersuisut i, at borgerinddragelsen og høringsprocesserne skal starte tidligere end i dag. Dette hilser vi velkomment.

Tidligere blev Kommissionen for Videnskabelige Undersøgelser i Grønland (KVUG) inddraget i høringsprocessen. Nu er KVUG nedlagt og denne bestemmelse skal derfor ud af loven. I den forbindelse skal Inuit Ataqatigiit igen foreslå, at der i stedet etableres et uafhængigt råd der rådgiver Naalakkersuisut om de enkelte råstofprojekter. Det er vores opfattelse at der er et klart behov for dette.

Naalakkersuisut ønsker at høringsperioden skal være på 8 uger. Der henvises flere steder til, at sådan er det også i Danmark. Inuit Ataqatigiit finder denne sammenligning irrelevant. Danmark har eksempelvis kun et administrationsprog, hvilket betyder at man ikke skal bruge tid på oversættelser. Inuit Ataqatigiit ønsker derfor at det overvejes at forlænge høringsperioden til 10 eller 12 uger. Vi ønsker også det præciseres i loven, at høringsperioden først starter den dag materialet offentliggøres på grønlandsk. Dette krav skyldes erfaringer med at de grønlandske udgaver ikke altid er klar samtidigt med de danske – uden at man har forlænget høringsperioden af den grund. Det finder vi er forkert.

Et andet væsentligt element som loven ikke beskæftiger sig med er hvad man reelt bruger høringsssvarene til. Man kan godt have en høringsproces uden at man reelt bruger den til noget. Det skete for eksempel med mineralstrategien, hvor høringsperioden sluttede 7. februar og man fremsendte den endelige udgave den 8. februar. Det er ikke meget man kan nå at have reflekteret over de høringsssvar der kom. Inuit Ataqatigiit håber at udvalget reflekterer over dette og behandle det i betænkningen.

I dag foregår høringer og borgerinddragelse på en meget traditionel måde. Inuit Ataqatigiit mener at vi bør udvikle flere modeller for borgerinddragelse og få mere viden om hvordan vi bedst får folk i tale. I dag er det primært dem der har tid og mulighed for at gå til møder om aftenen og som ikke er generte ved at rejse sig op og tale i forsamlinger, der bliver hørt. Inuit Ataqatigiit mener at der i dag er grupper i samfundet der er afskåret fra at deltage. Fx ældre der ikke er så mobile og småbørnsforældre, der

ofte har mange ting at gøre i de timer hvor møderne ofte ligger. Vi tror at man kan få flere borgere i tale ved at finde på nye modeller for inddragelse.

Inuit Ataqatigiit ønsker mere viden om den fond der foreslås oprettet. I forbindelse med finanslovsforhandlingerne blev der etableret en oplysningsfond, som NGOer og medier kunne søge. Er det den samme fond der her er tale om eller er det en anden? Inuit Ataqatigiit vil opfordre til at vi kun har én fond, hvorfra der kan søges om midler til oplysning og research.

Flere høringsparter nævner, at al relevant materiale skal lægges frem i en høringsperiode. Naalakkersuisut mener at dette vil skabe forvirring og at vigtige informationer risikerer at "drukne" i mængden. Inuit Ataqatigiit forstår ikke denne holdning fra Naalakkersuisuts side. Naalakkersuisut kan jo bare udarbejde en læsevejledning og fremhæve de materialer som Naalakkersuisut mener det er vigtigst at læse. Men ellers mener vi ikke at det er op til Naalakkersuisut at beslutte, hvilke materialer befolkningen kan forholde sig til. Alt bør lægges frem og Naalakkersuisut bør stole på, at borgere, brancherne og organisationerne godt selv kan vurdere hvilke informationer de har brug for. Det er mærkeligt, at Naalakkersuisut argumentere for at tilbageholde bestemte materialer i en lov der handler om at inddrage befolkningen.

Endeligt er Inuit Ataqatigiit enige med de høringsparter der mener at høringsperioden skal forlænges, hvis høringsmøderne ikke kan gennemføres på en ordentlig måde. Naalakkersuisut ønsker ikke at gøre dette til et krav. Men vi mener det skal være et krav.

Forslaget henvises som nævnt til udvalgsbehandling inden andenbehandlingen.